

S O Z V E R İ Y O R U Z - 2

Akşam seminerlerinin 2. gününde Hüseyin hocamız günümüzün en önemli konularından birine “İnternet ve Sosyal Medya Kullanımı” başlığına dikkat çekiyor. Konuyla ilgili önemli bilgiler, görseller ve videolar sunup bu konuda nasıl bir yol almamız gerektiğinin altını çiziyor. Eğer sosyal medyayla aramıza bir mesafe koymazsak ve interneti yanlış kullanırsak bizleri çok kötü yerlere çekme tehlikesi doğuracağını vurguluyor değerli hocamız.

Elektrik-elektronik bölümünde ülkemizde ve dünyada önemli çalışmalar yapan Tayfun hocamız “Mikro elektrik ve Geleceğimiz” konusunu basit bir dille anlatmaya çalışıyor ve birçoğumuzda merak uyandırmayı başarıyor -özellikle çiplerin nasıl bir şey olduğu hakkında- Çok çalışıp teknolojiye önem vermemizi ve hepimizin bu potansiyele sahip olduğunu vurguluyor hocamız. Tayfun hocamızın seminerinden belki aklımda fazla bir şey kalmadı ama çok çalışın ve önemli başarılarla imza atan, başarıları, düşünceleri alınca yansıyan çok gururlu duruşu hafızamdan kolay kolay silinmeyecek. Sanki 2009 yılının yaz ayında okuduğum Oğuz Atay’ın “Bir Bilim Adamının Romanı” kitabındaki Mustafa İnan gibiydi. O kitaptan da çeşitli zorluklara rağmen büyük başarılar yakalamış ve kişiliğinden hiç taviz vermemiş bir bilim adamı fotoğrafı belirmişti aklımda. Sanırım en çok alkışın koptuğu seminerdi. Bu seminerden geriye örnek bir başarı, alkış sesleri ve Tayfun hocamızın güzel gülüşü kaldı bence.

Akşam seminerleri tüm hızıyla devam ediyor. Önce sahneye Vedat hocamız çıkıyor. Bilimin başlangıcını, gelişim sürecini, tarihteki uygarlıkları ve bu uygarlıkların bıraktığı miras ve değerleri çocukları sıkmadan basit bir dille anlatıyor. Sonra sıra Hasan hocamızın "Zekâ Oyunları" sunumuna geliyor. Bu etkinlikle hocamız çocukları etkinliğin içine çekip Resfebe kelime, deyim ve atasözleri üzerine eğlenceli ve ilginç örnekler veriyor.

Gıda Mühendisliği bölümünde de Yeşim hocamız ve genç, dinamik ekibi bizleri sanki uzun yıllardır tanıyormuşçasına büyük bir sevinçle karşıyor. Önce tanıştık, muhabbet ettik. Sonra çocuklar kendilerine verilen malzemelerle önce çikolata sonra dondurma yapıp yediler. İlk kez böyle tatlı, güzel bir deneyimleri olmuştu ve çok masumane bir tablo sunmuşlardı bizlere. Laboratuvarlarda günlük hayatta karşılaşacağımız –özellikle sağlık ve temizlik alanında- pratik bilgiler ve uygulamalı beceriler sundular bizlere. Bahçede de mikrodalgada patlamış mısırın nasıl yapıldığını gösterdiler. Ayrıca gıda maddeleri ve gıda malzemelerinin diğer ürünlerle nasıl tepkimeye girdiğini gösterip anlattılar. Gerçekten de çok güzel bir ortamda çok

güzel ağırlanmanın mutluluğunu yaşıyor ve iyice hissediyorduk. Sıla ilk günler az konuşmuş ve bizlere kendini pek açmamıştı. Burada laboratuvarlarda sorular sordu, öğretim görevlilerinin sordukları sorulara cevaplar verip yorumlarda bulundu. Bu kadar ilgili, güler yüzlü ve başarılı bir personel karşısında soru sorup konuşmamak olmazdı zaten. Herkesi kendilerine çekebilmeyi başarmışlardı değerli bilim insanları. En sessiz çocukları açmayı fazlasıyla başardınız. Emeklerinize sağlık... İlk kez bu bölüm ziyaretinden sonra çocukların "Seneye de buraya gelebiliyor muyuz? "Peki, ne zaman gönüllü olup buraya gelebiliyoruz?" sorularını sıkça duymaya başlıyorum ve çocukların şimdiden bu arayışlara girmeleri karşısında büyük bir mutluluk yaşıyordum.

Anadolu Medeniyetler Müzesi ve Koç Müzesi tarihe, uygarlıklara ve geçmişten kalan miraslara daha çok meraklanmamızı sağlıyor. Göz alıcı, renkli ve cıvıl cıvıl tablolarla

tarih şeridi gözümüzün önünden akıp gidiyor. Rehberimiz çocuklara tarihteki önemli olaylarla ilgili hikâye ve efsaneler anlatıyor ayrıca çocuklara da roller vererek bu efsane ve hikâyelerdeki kişileri canlandırmalarını sağlıyordu.

Çocuklar kampa iyice alışmış ve kaynaşmış artık. Sabahları kahvaltı sırası beklemek yerine 5-10 dakikalık zamanımızı spora ayırıp daha dinç bir halde kahvaltı yapmaya geçiyoruz. Otobüslerde şarkılar, türküler uzun uzun okunuyor ve hep beraber söylemeye çalışıyorduk. Hakan mikrofonu eline alınca en az 4-5 türkü okuyor ve güzel sesiyle bizleri uzaklara götürüyordu. Abdulkaki şarkılar söylenirken dize aralarındaki boşlukları kendine has çok güzel ezgilerle doldurup çok düzenli bir ritim tutturuyordu. Habil, Nazlı can okumaya istekli ve söyledikleri güzel türkülerle yolları daha bir coşkulu geride bırakıyoruz. Sadece çocuklar değildi elbette şarkı ve türkü söyleyen. Ayşe gül, Selcen ablalar ve Kasım abi mikrofonu eline alıyor. Çocuklar bir de gönüllülerden şarkılar, türküler duydukları için ayrı bir heyecana kapılmışlardı.

Hazırladığım bilmece ve zekâ soruları en çok Gülseren, Sıla ve İrem'in ilgisini çekiyor. Bazı soruları kolayca buluyorlar bazılarını da belli bir süre düşündükten sonra karşıma geçip cevaplarını veriyorlardı. Gülseren mektup yazacağını ve böylece daha fazla soru sorabileceğini söylüyordu. Ordu/Akkuş'tan gelen İrem'e "2 sene önce Ordu/Akkuş'tan Yaz Bilim Okulu'na katılan Eda nur'u tanıyor musun?" diye soruyorum. Eda nur'un, geçen sene mezun olduğunu ve liseye devam ettiğini söylüyor. Döndüğü zaman selam ve sevgilerimizi iletmesini istiyorum İrem'den. Hamza han'ın etkinlikler ve seminerlerdeki meraklı bakışları, ilgisi ve güzel soruları dikkatimizden kaçmıyor. Bizlere dair de merak ettiklerini sorup uzun uzun konuşuyorduk. Fatma her seminerde, bölümlerde ve sırada bile bir sorgulama içinde, kendiyile bir kavga içinde. Bakış açısını ve sorgulayan yapısını hayranlıkla izliyorum ve yeni bilgiler edinme fırsatı yakalıyorum.

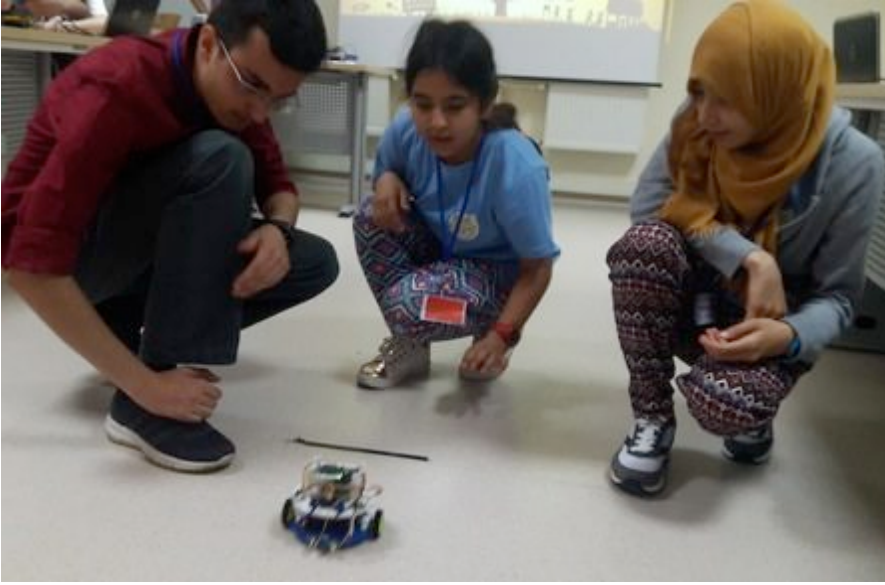
Akşam programı Serkan hocamızın “Beynimiz” semineriyle tüm hızıyla devam ediyor. 2 sene önce Hasan hocamız tarafından verilen aynı konudan nasıl kulağımıza küpe bilgiler edindiyssek bugün de altın değerinde çok önemli bilgiler ediniyor ve bakış açılarımızı gözden geçiriyoruz. Herkesin kendini etkinliğe katmak istediği çok canlı bir seminerdi. Hocamız seminer boyunca hedef belirlemenin önemine, soru sormanın hayatımızda çok önemli yer tuttuğuna, anlatım ve yorum gücümüzün çok anlamlı olduğuna, bakış açımızı geniş ve farklı tutmamız gerektiğini vurguluyor. Yaptığımız işleri doğru, düzgün ve ahlaklı yapmanın ne kadar yararlı sonuçlar doğuracağını yaşanmış örneklerle sunuyor ve büyük dersler çıkarmamızı sağlıyordu. Bir fikre eylem eşlik ettiği zaman anlamlı olacağını ifade ediyor. Bir bilgi ne kadar yaygın olursa olsun kesin doğru olduğu anlamını taşımayacağını bilmemizi istiyordu. Çocuklarla semineri tartışıyor ve ne de önemli bilgiler kazandığımızı aktarıyorduk birbirimize.

Yurtlarda fırsat bulduğumuz ölçüde çocukların odalarına geçip her konudan konuşuyoruz. Atakan meslekleri, çalışma koşullarını ve değerlerini merak ediyor ve hayalindeki mesleğe ulaşabilmek için ne yapması gerektiğini soruyordu. Aslında yapılması gerekenlerin seminerlerde kulağına çalındığını ve geriye sadece uygulama kısmının kaldığını söylüyorum. Ayrıca uyumadan önce Vedat hocamız ve ekibi tarafından kurulan teleskoplarla gezegenlerin hareketlerini ve yörüngelerini izliyoruz.

MTA ve Enerji Parkı Ankara’da çok ilgilerini çeken başka güzel diyarlardı. Bu müzelerdeki tarihi kalıntılar, cansız hayvan figürleri ve gezegenler odası hayranlıkla izledikleri yerler oluyor ve bunlara dair merak ettikleri şeyleri hem bizlere hem de rehber

arkadaşımıza soruyorlar. Enerji Parkı çocukların enerji sistemleri konusunda daha somut bilgiler edinmelerini sağlayan çok renkli bir parktı. Maden ve kömür ocaklarını da çocuklarla yerinde incelemek çok kalıcı bilgiler edinmemizi sağladı. Akşam Vişnelik'teki ODTÜ Mezunlar Derneği'nin misafiri oluyoruz. Mekâna varır varmaz çok iyi karşılanıyoruz ve yemek yiyoruz çocuklarla çimler üstünde güzel bir güneş batımı ve müzik eşliğinde. Yemekten sonra sanki herkesin beklediği an gelmişçesine alanın ortasındaki küçükçe daireye koşuyoruz. Çiftetelli oynayıp halaylar çekerek doyasıya eğleniyoruz. Sonlara doğru eğlencenin vazgeçilmez parçaları 'Sev Kardeşim ve 'Hayat Bayram Olsa' şarkılarıyla çocuklarla el ele omuz omuza kocaman zıplıyoruz ve günü çok iyi kapatıyoruz.

Yaz Bilim Okulu'nun yavaş yavaş sonuna yaklaştığımızı düşünmek bizleri biraz üzüyor ve "Nasıl bu kadar hızlı geçiyor zaman?" diyorduk birbirimize. Programda son güne gelmiştik artık. Sabah Sakine hocamız "Çam Ağaçları" hakkında bizleri bilgilendiriyor sürekli gülen yüzü, güzel enerjisi ve cana

yakınlığıyla. Bu güzel sunumundan sonra çocuklar geldikleri yörelerden getirdikleri bitkileri, ağaçları, yaprakları ve otları tanıtmaya başlıyorlar. Defneyaprağı, pamuk bitkisi, ihlamur, çay, fındık, reyhan aklımda kalan bitki ve yapraklardandı. Farklı bölge ve yörelerden gelen biricik güzellerin yaşadıkları yerlere özgü bitkileri, çiçekleri burada tüm arkadaşlarına ve bizlere sunmaları bizleri çok mutlu etmiş ve yeni bilgiler edinmemizi sağlamışlardı. Bu seminerden sonra ODTÜ'nün girişindeki Bilim Ağacının önünde hatıra fotoğrafları çektirip Anıtkabir'in yolunu tutuyoruz hep birlikte. Ne kadar büyük bir mirasa sahip olduğumuzun bir kez daha farkına varıyor ve çok çalışacağımıza dair "SÖZ" veriyoruz Atamızın huzurunda.

Eymir Gölü ziyareti de en çok beklediğimiz anlardan biriydi. Varır varmaz oyunlar oynamaya başladık. Çocukların çok rahat ettiği ve doyasıya eğlendikleri güzel yerlerden biriydi. Gölün hemen yanına yanaşıp Biyoloji Bölümünden gelen öğretim görevlileri göldeki suyun sıcaklığının nasıl ölçüldüğünü, suyun rengini ve araştırmalarında gölden nasıl yararlandıklarını uygulamalı anlatıp bizlerin de denemelerini istiyorlar ve gölde yaşayan canlılar hakkında bilgiler sunuyorlar bizlere.

Akşam seminerlerinin de sonuna gelmiştik. Kongre ve Kültür Merkezinde önce kısa bir müzik dinletisi sunuluyor bizlere piyano ve keman sesleri eşliğinde. Sahneye Fatoş hocamız geliyor. "Bilim insanı olmak için ne gerekir?" sorusunu yöneltiyor salona. Çocukların verdiği cevaplar yine harika: Çok çalışmak, çok okumak, işleri doğru yapmak...

Sevmek-Dürüst Olmak-Çalışmak vurgusunu konuyu uzatmadan az ve öz verebilmeyi başardığını düşünüyorum hocamızın. Son seminer Ozanser hocamız tarafından " İyi Hissetmeyi Seç" başlıklı enerjik bir sunumdu. Hocamız çocuklardan kötü düşüncelerin, sitem sözcüklerinin bizi yormaktan başka bir işe yaramayacağını; bunun için pozitif düşünüp 'Oleyy!' haykırırlarımızın bizleri daha iyi hissettireceğini ve bunun da bizim elimizde olduğunu vurguladı. Araya da konuya dikkat çeken müzikler ekleyerek vermek istediği mesajları etkili bir şekilde vermeyi başarabildi. Şarkılar açılır açılmaz oynamaya başlamıştık ve halaylar çektik çocuklarla. Çok keyif alarak ve yeni bilgiler edinerek seminerlerimizi sonlandırmıştık.

Hüseyin hocamızın veda konuşması bizleri çok etkiledi. Bu günleri çok özleyeceğimizin farkına vardık. Çok anlamlı ve ders çıkaracağımız son sözleri paylaştı bizlerle. Gittiği her okulda anlattığı "Çoban Hüseyin'i" ve izledikçe içimizi burkan ama bir o kadar da umutlandıran, duygu titreşimi yüksek "SÖZ" videosunu bir kez daha izletti bizlere değerli hocamız. Çocuklardan küçük bir isteği vardı. Kimseyi ötekileştirmeden, sevgi-saygısını yitirmemiş güzel çocuklar olarak kalmalarını istiyordu ve ileride gönüllü abi-ablalar olarak çocukları burada beklediklerini belirtiyordu. Ayrıca 'İyi ki bu Yaz Bilim Okulunu yapmışız' 1 mektuplar yazarak bizlere hissettirmelerini istiyordu güzel çocuklardan. Öğretmenlerimiz bu güzelliklerin kendilerini geleceğe dair daha çok umutlandırdıklarını ifade etmişlerdi. Son sözlerini söylemek isteyen çocuklar mikrofonda benzer cümleler kullanıyorlar: "Çok büyük emekleriniz oldu. Hakkınızı helal edin. Sizleri

çok özleyeceğiz. Sizlere karşı bir yanlışlık yaptıysak özür diliyoruz. Bizi affedin.” tarzında bizleri mahcup eden masumane cümleler kurdular. Çocuklar uzak yerlerden gelip gülümsemenizi, neşenizi, heyecanlarınızı eksik etmediniz. Asıl bir eksiğimiz olduysa siz bizi affedin lütfen güzel çocuklar.

Çocuklar Yaz Bilim Okulu’nu hem yazılı hem sözlü değerlendiriyor ve bu izlenimlerini bizlerle paylaşıyorlardı. Billur Ferah sosyal medyaya daha az zaman ayırmaya karar vermişti ve internetle arasına bir mesafe koyması gerektiğini fark etmişti. Barış ve Zeynel “İyi ki ilk günler çok hızlı karar vermedik ve sonuna kadar kaldık.” dedi. İlknur daha önce görmediği deneyleri, etkinlikleri burada görerek ve seminerlerden yeni bilgiler edinerek çok mutlu olmuştu. Köyüne gittiğinde okulunda arkadaşlarına da bu deney ve etkinlikleri anlatacağını söylemişti. Kimisi bundan sonra zamanını daha iyi değerlendireceğini, kimisi “Ben de ileride burada okuyabilirim ve gönüllü olabilirim.” diyordu büyük bir özgüvenle.

En zor kısımlarla kalakaldık şimdi. Vedalaşmak ve ayrılıp gitmek... Çok büyük heyecanlarla, büyük bir özlemlerle ve birbirinden güzel sevgi dolu çocuklarla katıldığımız Yaz Bilim Okulu’nun bitmesi zor geliyor. Şimdi Bilim Otobüsüne binip otogara gitme vakti. Çocuklara, gönüllü arkadaşlara çok teşekkür edip vedalaşıyoruz.

Koordinasyonda büyük emekler koyan Gözdem’ in her yere koşturmasını ve gönüllü arkadaşların bizlerde bıraktığı ilk izlenim ve enerjik hallerini kolay kolay unutmuyacağım. Okulumdaki çocuklara mektup yazıp büyük ve güzel sorumluluklar alan Dilara ve Esra Naz çocuklara çok selam söylememi ve çocukların mektuplarını beklediklerini iletmemi istiyorlar. Sıla gözyaşlarını tutamıyor. Gönüllü arkadaşlarımızdan Merve’nin eli sürekli gözlerinde...

Otogara biraz erken varmıştık ve otobüsümüz gelene kadar çocuklarla Yaz Bilim Okulu'nu değerlendiriyoruz. Konu gönüllü abi-ablalara geliyor. Tek tek soruyorum çocuklara "Furkan sen kime mektup yazacaksın?" Bir veya iki gönüllü ismi vereceğini tahmin ediyordum. Cevabı "Hepsine" "Sıla peki sen?" diyorum. Cevabı "Hepsine" Aynı soruyu Emirhan'a yöneltiyorum. O da "Hepsine" diyor. Sanırım sıra bana gelmişti ve ben de kendi kendime soruyorum. "Ben kime yazacaktım peki?" Evet, çocuklar haklıydı ve benim de cevabım "Hepsine" oldu. Gerek kendi çiçeklerimin gerek de diğer güzel çiçeklerin hayatlarında unutamayacakları bir hafta geçirmelerinde kuşkusuz büyük bir çaba içine girmiştiniz, büyük bir uğraş vermiştiniz, bazen sabahlara kadar uyumamıştınız. Ellerinize, ayaklarınıza, yüreğinize, kalbinize, emeklerinize sağlık altın kalpli insanlar. Sadece çocuklardan değil arkadaşlarınızdan da mektup almayı fazlasıyla hak ettiniz.

Ankara'dan ayrılma saatimiz de geldi ve otobüsümüze bindik. Hareket edeli 10 dk olmuştu ki bu kez benim gözyaşlarım akıp gitti. O güzel atmosferden sıyrılmak hiç kolay değildi. Ankara'ya gelmeden önce ve kamp boyunca ayrılmanın bu kadar zor olacağını hiç farkına varamıyoruz. Ne oluyorsa ayrıldıktan sonra oluyor. Anılar, güzellikler sıcağı sıcağına hala ensemdeydi. Yol boyunca aklım hep orada yaşanan güzelliklerdeydi. Beni öyle etkilemiş ve içime işlemişti ki... 2014 Konya projesi dönüşü Semih'in de bahsettiği gibi 'Kişisel problemlerime, kişisel sorumluluklarıma 100 km hızla giderken' tüm güzel anıları bir bir geride bırakıyorduk. 1-2 saat yol aldıktan sonra çocuklar camdan dışarı bakmamı istiyorlar. Şu yerdeki beyaz zeminin nasıl bir şey olduğunu soruyorlar? "Tuz Gölü" diyorum. 3 sene önce rahmetli Ata hocamızın Konya projesi dönüşü aracında ben, İbrahim, Ferman ve Emine'ye sorduğu soruyu onlara soruyorum. "Tuz gölünün en derin yeri ne kadardır?" En yüksek değer olarak 3 metre cevabını veriyorlar. Cevaba bizden

daha çok yaklaşmışlardı. Biz gönüllü arkadaşlarla 100 metre ve daha fazlası cevaplar vermiştik oysa o günlerde. Cevabın 2 cm olduğunu duyduklarında büyük bir şaşkınlık içindeler ve örnek olarak gölün içine giren insanların gölün ortasına hatta daha uzak taraflarına gitseler dahi suyun sadece ayaklarının çok kısa bir tarafını kapladığını belirtiyorum. 5-6 sene sonra üniversiteyi kazanıp gönüllü olarak projelere gidip geleceklerinden kuşum yok. Onları gölün içinde ve etrafında dolaştırmayı o zamanlara ertelemek zorundaydım.

İLK YAR'ın bilimsel boyutunun yanı sıra duygusal anlamda da öyle bir yeri var ki hayatımda... Çocuklarla geçirdiğimiz neşeli ve sevgi dolu anlar, masumane

bakışlarını izledikten sonra onlardan kopup gelmek öyle zor ki... Bu ne kadar sürececek bilmiyorum ama onlardan uzak kalmanın verdiği bir can sıkıntısıyla karşı karşıyayım. Bir sevgi pınarıydı oradaki günler. Gülüşlerinden, saflıklarından beslenen umut dolu günlerdi. Bizleri kendilerine hayran bırakan bakış açıları ve dünya görüşleri vardı insaniyet, sevgi, kardeşlik merkezli... Kimseyi ötekileştirmeden beraberce iyilikler ve güzellikler içinde geçirmek istedikleri umut dolu günleri vardı.

Şimdi biz de çocuklarla büyük bir söz veriyoruz kendimize:

Kendimize, ülkemize, insanlığa daha çok katkı sunmak, üzerimizde büyük emekleri olan öğretmenlerimize borcumuzu ödemek ve bizlere sunulan güzel imkânların hakkını verebilmek için,

Çok çalışacağız

Dürüst olacağız

Çok seveceğiz.

Şimdi en az bir yıllık güzel bir enerji depolandı ve tatil amacına ulaştı. Aileler çocuklardaki değişiklikleri anlatıyorlar şimdi. Çocuklarını daha bir pozitif, enerjik ve mutlu gördüklerini aktarıyorlar. Çocuklar kampta geçirdikleri güzel anları, arkadaşlarını

ve neler yaptıklarını anlata anlata bitiremiyor. Çocuklar için Yaz Bilim Okulu'nun bir dönüm noktası olduğu kanaatindeyim. Bunu yüzlerinden okumak hiç zor değildi. Kitaplarla oradan dönmek ayrı bir moral oldu benim için. Önümüzdeki aylarda çocuklardan bir süre uzak kalacağım ve elimdeki bu değerli kitapları okurken İLKİYAR' ın yine yanımda olduğunu hissediyor olacağım.

Her biri farklı özelliklere sahip ama güzellikleri, masumiyetleri hep aynı güzeller güzeli çocuklar tanımuştım. Her çocuğun gülüşünü, masumiyetini ve güzelliğini o kadar çok özleyeceğim ki...

Semih kamp

bittikten birkaç gün sonra beni arıyor. Ata hocamızın kabrini ziyarete gitmek istediğini ve gelmek isteyip istemediğimi soruyor. "Ben geçen yılın 19 Ağustosundan beri hazırım oraya gitmeye." diyorum. Gelmek isteyen diğer arkadaşlara da haber vereceğimi söylüyorum. Bu sene arkadaşlarla birlikte oraya gidecek olmanın verdiği güzel hisler her yanıma sardı ve büyük bir heyecanla beklemeye başladık 19 Ağustos tarihini.

Ortaya konulan büyük bir emek vardı her zamanki gibi. Öğrencilerimle beraber hayatımızda unutamayacağımız dolu dolu, harika bir hafta geçirmemizi sağladınız. Emek veren, destek veren, bağış yapan kim varsa her birinize ayrı ayrı teşekkür ediyor, iyi ki varsınız diyoruz. Hepinizi çok seviyoruz.

Selam, sevgi ve saygılarımızı sunuyoruz, görüşmek dileğiyle.

Mehmet Bozoğlan

ilkyar'larımızın geleceğine güzellikler katmak için belki bir kitap için, belki anısını yaşatmak istediğiniz büyüğünüz için bir kitaplık, belki de daha fazlası için İş bankası ODTÜ şubesi (4229) 706968 TL TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68; (Hesap sahibi İLKİYAR) Euro Hesabı: TR920006400000242293507426 Dolar Hesabı: TR910006400000242293576217 Lütfen bağışınızın açıklama kısmına isminizi mutlaka lütfen belirtin. Artık yurt dışından kolaylıkla kredi kartıyla İLKİYAR'a bağış yapmanız mümkün ABD'de iseniz anında da vergi iadesi için gerekli belge e-posta ile adresinize geliyor. Turkish Philanthropy Funds aracılığı ile bağışınız bize ulaşıyor, projelerde kullanılıyor... Bir defalık veya düzenli bağış için Bağlantı adresi: <https://turkishphilanthropyfunds.givecorps.com/projects/12942-lk-ret-m-okullarina-yardim-vakfi-ikkyar-ilkyar-16th-science-summer-school> Eğer "çek" gönderilmek istenirse: "çek"i Turkish Philanthropy Funds adına, İlkyar Vakfı için olduğu not edilerek Turkish Philanthropy Funds - 216 E. 45th Street Fl.7 New York, NY 10017 adresine yollanmalı. www.ilkyar.org.tr ilkyar.yonetim@gmail.com izlenimleri dostlarınızla paylaşıp onları üye yaparak (eposta adreslerini bize yolluyarak), mesajlarınızda "link" vererek ilkyar'ın tanınırlığını arttırabilirsiniz, ancak başka amaçlarla ilkyar izlenimlerindeki ve sitesindeki resimlerin izinsiz kullanılmaması